

Matar la mort (amb un coltell)

Li va explicar que un comando de veïns el buscaven de feia dies per passar-lo per les armes

Va prendre la llibreta i va fer cap a Oklahoma. Foto: Barbara Ann Spengler

En Norman Stanley Price era un jove d'aquells normals que són més aviat de matar. La seva mare de seguida li va endevinar l'aire, res, de ben petit, que el va enxampar mirant de trobar el coll al camió de bombers per escanyar-lo i acabar amb aquella existència absurda, sense ni sirenes de veritat, mare, es va justificar. Ella, que li sabia el llautó i la gràcia que tenia amb el coltell a l'hora de tallar vedella ?ajudava a la *grocery* per Nadal?, va saber mig encarrilar l'opinió pública cap al camí del *podria ser pitjor*. La dona es feia tips d'excusar la criatura davant els veïns, cansats de fer veure que no s'adonaven de la salvatgia del nano. Com passa en aquests casos, en Norman va esdevenir l'esca de tot aldarull amb resultat de mort al veïnat. Perquè hi ha morts i morts, que no és el mateix desballestar un cau d'ossos rentadors que degollar un *quarterback*, que també de vegades ho havia fet. Però la Dilys era tan bona dona.

La dinàmica va arribar a oïda d'en Dave, periodista presbiterià, veí de petit d'en Norman -recordava amb vivor el camió de bombers-, i, gairebé ardit, va prendre la llibreta i va fer cap a Broken Arrow, Oklahoma -abans es va aturar en una gasolinera a pensar.

La senyora Price no semblava la mateixa. Ara, vint anys després, acusava la desesperació de tanta mort aliena a cada exhalació; exhalava sec, com de guix. En Dave, que va passar a la saleta del davant -ara en Norman el tinc al graner-, es va descordar el botó dels pantalons perquè havia dinat massa. La dona li va explicar que un comando de veïns el buscaven de feia dies per passar-lo per les armes, que havien fet recompte de baixes coltellejades entre les famílies i que en portaven vora cent o més, d'humanes, i que totes, *totes*, duïen gravat, deien els veïns, "el gest acalorat i definitiu d'en Norman". La senyora Price sabia que en Dave tenia veu, que una paraula seva era una veritat incontestable al cor de les persones, per això el va fer seure a la saleta del davant. Calia que fes entendre als convilatans que en Norman sí però no.

Ja a la capital, Starbucks, la constatació que mai més no tindrà vuit anys. En Dave es mira la sirena de dues cues i fa que sí amb el cap. Obre el Mac i escriu: "Norman Stanley Price, acusat per l'assassinat de més de 100 morts".

** Sóc correctora i sempre m'ha captivat la idea que una errada pugui capgirar el significat d'un text fins al punt de canviar-ne el sentit. I aquesta fixació m'ha dut a col·leccionar errades reals al llarg dels anys, unes errades que ara inflo i faig sortir de mare a través d'en Dave McDermott, un periodista presbiterià que fa anar de corcoll comtats sencers per culpa dels seus titulars malencertats.*